

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

04 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan și Iurie Diaconu,

a judecat în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar, declarat de avocatul Alina Valah în numele inculpatului Curjuc Vadim, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017, în cauza penală în privința lui

Curjuc Vadim Gheorghe, născut la 16 decembrie 1977, originar și domiciliat în or. Orhei, str. Unirii 144, ap. 6.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 24.04.2014 pînă la 13.05.2016;

Instanța de apel de la 31.05.2016 pînă la 10.02.2017;

Instanța de recurs de la 11.05.2017 pînă la 04.07.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 13 mai 2016, Curjuc Vadim a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Pentru a pronunța sentința în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului Curjuc Vadim, este învinuit în aceea că, la 16 octombrie 2013, aproximativ la orele 13.00, Dănăuță Victor, elev la Școala profesională din or. Orhei, aflându-se pe teritoriul școlii Profesionale, în urma faptului că, nu a dorit să-i transmită un pachet de țigări cet. Curjuc Vadim, care activa în calitate de maestru al învățământului de instruire și producere la școala sus-indicată, l-a lovit intenționat cu palma după cap de către acesta, în rezultatul căruia victimei Dănăuță Victor i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a contestat cu apel, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri, prin care să fie încetat procesul penal în privința lui Curjuc Vadim în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, din motiv că, fapta nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune dar constituie o contravenție. A-l recunoaște pe Curjuc Vadim vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 312 Cod contravențional și a înceta procesul contravențional pe motivul intervenirii prescripției.

În susținerea apelului procurorul a indicat următoarele motive:

Din probele administrate nemijlocit în faza cercetării judecătorești, se remarcă că, fapta inculpatului Curjuc Vadim nu este prevăzută de legea penală ca infracțiune dar constituie o contravenție prevăzută la art. 312 Cod contravențional. În acțiunile lui Curjuc Vadim nu este evidențiată latura obiectivă privind cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice. La faza cercetării judecătorești nu a fost posibilă constatarea aplicării forței fizice de către inculpat față de victimă, după ce s-a stabilit relații ostile între directorul școlii Muntean Serghei și inculpat precum că ultimul

ar fi concurent la postul de director al instituției de învățământ. La fel nu a fost posibil de ignorat și declarațiile martorilor Didenco Simion și Scorici Vadim care au discutat cu victima după incident, ultimul comunicând precum că ar fi influențat de către directorul școlii de a scrie plângere pe Curjuc Vadim, contrar va fi exmatriculat. Astfel, inculpatul Curjuc Vadim fiind o persoană cu funcție de răspundere, neavând atribuții executive sau nefiind responsabil de educație, în mod abuziv a ignorat prevederile contractului de muncă și a fișei de post, astfel a comis fapta de abuz de serviciu, contravenție prevăzută la art. 312 Cod contravențional.

3.1. Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, a declarat apel și avocatul Viorica Martalog în numele părții vătămate Dănăuță Victor, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Curjuc Vadim să fie recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse conform sancțiunii normei penale menționate și admiterea integrală a acțiunii civile declarate de către partea vătămată Dănăuță Victor.

În motivarea apelului s-a menționat că, instanța de fond neîntemeiat a constatat că fapta încriminată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal și ilegal l-a achitat, deoarece în ședința de judecată a fost pe deplin confirmată învinuirea înaintată lui Curjuc Vadim prin următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în instanța de fond, după cum urmează: declarațiile părții vătămate Dănăuță Victor, declarațiile martorului Muntean Serghei, declarațiile martorului Gonciar Olesea, declarațiile martorului Sinchevici Maria, declarațiile martorului Lupu Vladimir, declarațiile martorului Ceban Andrei prin raportul de expertiză medico-legală nr. 349/D din 18.11.2013, prin care la Dănăuță Victor s-a depistat traumatism cranio-cerebral închis, manifestat prin comotie cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contondent, care determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară. Comotia cerebrală mai puțin probabil putea fi provocată în urma aplicării unei lovituri cu palma peste cap.

Evident că, prin acțiunile ilegale ale inculpatului, partea vătămată a fost umilită în loc public, în prezența elevilor și lucrătorilor Școlii Profesionale Orhei, fiindu-i provocate suferințe psihice, fizice, inclusiv stare de stres în legătură cu atentarea la sănătatea părții vătămate. Incidentul în cauză a fost răspândit prin școală și acest fapt și mai mult a afectat partea vătămată, înjosindu-i-se astfel onoarea și demnitatea de către inculpat, urmînd a fi despăgubită partea vătămată cu încasarea de la inculpat în beneficiul părții vătămate a prejudiciului moral în sumă de 30 000 lei și a cheltuielilor suportate în legătură cu acordarea asistenței juridice în sumă de 2 000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017, au fost admise apelurile declarate de procuror și avocat Viorica Martalog în numele părții vătămate Dănăuță Victor, casată sentința și pronunță o nouă hotărâre, după cum urmează:

Curjuc Vadim a fost recunoscut vinovat și condamnat în temeiul art. 166¹ alin. (1) Codul penal, stabilindu-i acestuia pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții din sfera educației pe un termen de 3 ani.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Dănăuță Victor, prin care s-a dispus încasarea de la Curjuc Vadim în beneficiul lui Dănăuță Victor, 20 000 lei cu titlul de prejudiciu moral și 2 000 lei cu titlul de cheltuieli de judecată.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a constatat că, la 16 octombrie 2013, aproximativ la ora 13⁰⁰, Dănăuță Victor, elev la Școala profesională din or. Orhei, aflându-se pe teritoriul aceste școli, în urma faptului, că n-a dorit să-i transmită un pachet de țigări cet. Curjuc Vadim, care activa în calitate de maestru al învățământului de instruire și producere la școala sus-indicată, ultimul l-a lovit intenționat după cap pe Dănăuță Victor, în rezultatul căreia victimei i-au fost cauzate leziuni corporale ușoare.

Astfel, acțiunile lui Curjuc Vadim conțin indubitabil elementele infracțiunii imputate și urmează a fi încadrate în temeiul art. 166¹ alin. (1) Cod penal, adică cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță eronat l-a achitat pe Curjuc Vadim de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166¹ alin. (1) din Codul penal, or circumstanțele sunt combătute de totalitatea probele acuzării prezentate în instanța de judecată. Astfel, prin declarațiile părții vătămate Dănăuță Victor, ultimul a invocat că: *Curjuc Vadim, s-a apropiat de el, cerându-i pachetul de țigări, la ce ultimul i-a comunicat că, deoarece a achitat suma de 25 lei pe el, nu i-l dă. I-a mai comunicat că, el pe teritoriul școlii nu fumează și de ce se adresează brutal în adresa lui. Atunci, Curjuc Vadim a început să-l tragă de mână în căminul care se află la o distanță de 5 metri de cantină și la intrare în cămin l-a îmbrâncit cu forță. La intrare a observat că la „vahtă” stăteau de vorbă femeia de serviciu, numele căreia nu-l cunoaște și asistentul medical, Goncear Olesea. Tot acolo la poartă Curjuc Vadim l-a întrebat din ce grupă este și cine-i maestru lui. El i-a comunicat că este elev al grupei nr. 2, maestrul Ceban Andrei. Tot atunci l-a întrebat și din ce localitate este și acolo sunt la fel așa „blatnîie” ca el, el comunicându-i că-i din s. Văcăuți și el este așa cum îl vede, în rezultat la cele spus Curjuc Vadim aplicându-i 2 lovituri la cap. Nu-și amintește dacă loviturile i le-a aplicat cu mâna ori pumnul, dar în seara respectivă a avut dureri mari de cap. În afară de dureri fizice și psihologice, manifestate prin frică față de Curjuc Vadim. Deoarece, Curjuc Vadim l-a chemat pe maestrul Ceban Andrei, ultimul s-a apropiat de Curjuc Vadim pe când stăteau la „vahtă”, discuția avută între aceștia nu și-o amintește, deoarece era speriat. Ulterior, Curjuc Vadim ieșind din cămin l-a amenințat că, o să se mai întâlnească pentru a se clarifica.*

Analizând probele administrate și cercetate, instanța de apel consideră vina inculpatului Curjuc Vadim de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, dovedită integral.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Curjuc Vadim și le-a calificat drept o metodă de apărare aleasă de către inculpat în scop de a se eschiva de la răspunderea penală pentru faptele comise și această versiune nu coroborează cu celelalte probe.

Instanța de apel a stabilit că, instanța de fond la emiterea unei sentințe de achitare nu a dat o apreciere corectă declarațiilor părții vătămate Dănăuță Victor precum și a martorilor Muntean Serghei, Lupu Vladimit, Goncear Olesea, CEBan Andrei, Burciu Dumitru care dovedesc indubitabil vinovăția lui Curjuc Vadim.

Astfel, declarațiile părții vătămate, precum și a martorilor menționați sunt confirmate și prin Raportul de expertiză medico-legală nr. 349/D din 18 noiembrie 2013, prin care cet. Dănăuță Victor i-au fost stabilite, traumatism

cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală, edem al țesuturilor moi ale capului, care au fost provocate ca rezultat al acțiunii traumatice cu obiect contodont, care determină o dereglare a sănătății de scurtă durată și se califică ca vătămare corporală ușoară (f.d. 21 Vol. I).

Suportul probator determină prezența în acțiunile inculpatului Curjuc Vadim a semnelor componente de infracțiune prevăzută la art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic declarațiile date de Scorici David și Didenco Simion pe motiv că, sunt în relații de prietenie cu inculpatul Curjuc Vadim, și sunt combătute prin suportul probator examinat mai sus.

Din declarațiile martorului Rusu Ion, audiat la demersul părții apărării rezultă că ultimul nu a observat dacă Dănăuță Victor a fost lovit de inculpatul Curjuc Vadim și nu a atras atenția la aspectul fizic al părții vătămate, fapt ce denotă că Rusu Ion nu a văzut incidentul și nu poate relata nimic concret.

Ceea ce ține de argumentele invocate de procuror în cererea de apel, precum că acțiunile inculpatului Curjuc Vadim urmează a fi calificate în contravenție, instanța de apel le-a respins ca nefondate, deoarece din materialul probator examinat instanța de apel a reținut că, în acțiunile inculpatului Curjuc Vadim se conține latura obiectivă a infracțiunii prevăzută la art. 166¹ alin. (1) Cod penal, exprimată prin fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea sau inacțiunea de cauzare a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant; urmările prejudiciabile constând în durerea sau suferința fizică ori psihică; legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Astfel, având în vedere că, inculpatul Curjuc Vadim se face vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, instanța de apel a considerat că, scopul educativ și preventiv al pedepsei aplicate în cauza penală în privința ultimului nu poate fi atins decât prin stabilirea pedepsei în limita prevăzută de sancțiunea art. 166¹ alin. (1) Cod penal, sub formă de amendă.

Potrivit art. 61, 75 Cod penal, instanța de apel a menționat că, scopul educativ și preventiv al pedepsei numite inculpatului Curjuc Vadim în raport cu personalitatea sa și faptele comise, circumstanțele relevante pentru adoptarea unei condamnări obiective și echitabile poate fi atins doar prin aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 850 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții din sfera educației pe un termen de 3 ani.

Actele și lucrările pricinii atestă faptul că, partea vătămată Dănăuță Victor în instanța de fond până la începerea cercetării judecătorești s-a constituit ca și parte civilă, formulând în acest sens acțiune civilă în procesul penal.

Astfel, prin acțiunea formulată, parte civilă a solicitat încasarea din contul inculpatului, 30 000 lei prejudiciu moral și 2 000 lei prejudiciu material, cheltuieli de asistență juridică (f.d. 143-144 Vol. I).

În acest context, instanța de apel a menționat că, în conformitate cu prevederile art. 219 alin. (1), (2), 221 alin. (1), (2), 387 Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat pretențiile reclamantului Dănăuță Victor întemeiate, urmând a fi admise parțial.

În acest sens, instanța de apel a considerat întemeiate pretențiile lui Dănăuță Victor, în partea încasării cheltuielilor de judecată, conform contractului de asistență juridică (f.d. 144 Vol I), în sumă de 2 000 lei.

Totodată, partea vătămată Dănăuță Victor a solicitat încasarea din contul inculpatului Curjuc Vadim a prejudiciului moral în mărime de 30 000 lei. Cu

referire la prejudiciul moral, instanța de apel a statuat că, partea vătămată, fără îndoială a suferit în urma acțiunilor comise de către Curjuc Vadim. Totuși, suma de 30 000 lei, solicitată de către partea vătămată, instanța de apel o consideră prea mare, care vine în contradicție cu prevederile art. 41 din Convenția Europeană pentru drepturile Omului, din care rezultă că suma pretinsă nu trebuie să fie exorbitantă și să nu tindă la o îmbogățire fără temeii.

Astfel, instanța de apel a considerat necesar a acorda cu titlu de prejudiciu moral sumă de 20 000 lei, care necesită să fie încasată din contul inculpatului Curjuc Vadim în beneficiul părții vătămate, și care va avea efect compensatoriu pentru partea vătămată.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Valah Alina în numele inculpatului Curjuc Vadim, făcând trimitere la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe. Recurentul invocă dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, pe motiv că, prin declarațiile martorilor Didenco Simion, Scorici David, Botnari Vasile, Ceban Andrei, precum și a altor probe din dosar, se dovedește nevinovăția lui Curjuc Vadim.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către avocatul Valah Alina în numele inculpatului Curjuc Vadim, solicitând respingerea acestuia.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia că, recursul declarat de către apărător urmează a fi admis din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună achitarea persoanei.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit, concluzionează că la argumentarea soluției, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, acordând o valoare primară probelor care, în opinia instanței, demonstrează vinovăția inculpatului Curjuc Vadim, în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit reiterează că, este neclară poziția instanței de apel care a calificat fapta reținută în sarcina inculpatului în baza art. 166¹ alin. (1) Cod penal, care prevede cauzarea intenționată a unei dureri sau a suferinței fizice ori psihice, care reprezintă tratament inuman ori degradant, de către o persoană publică sau de către o

persoană care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice, sau de către orice altă persoană care acționează cu titlu oficial sau cu consimțământul expres ori tacit al unei asemenea persoane, or în cazul dat, lipsește subiectul care necesită o calitate specială.

Subiectul infracțiunii prevăzute la art. 166¹ Cod penal, este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. În afară de aceasta, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să aibă una din următoarele calități speciale: 1) persoana publică; 2) persoana care, de facto, exercită atribuțiile unei autorități publice; 3) oricare altă persoană care acționează cu titlu oficial; 4) oricare altă persoană care acționează cu consimțământul expres sau tacit al unei persoane care acționează cu titlu oficial

Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel incorect a concluzionat că inculpatul a săvârșit infracțiunea imputată, or nici victima infracțiunii imputate inculpatului, nici inculpatul nu dețineau calități speciale prevăzute de lege, necesare pentru încadrarea acțiunilor inculpatului în temeiul art. 166¹ alin. (1) Cod penal.

În acest context, Colegiul penal remarcă că, instanța de apel la încadrarea acțiunilor inculpatului urma să ia în calcul faptul că, Școala profesională din or. Orhei, este o instituție publică și nu o autoritate publică așa cum prevede capitolul III din partea specială al Codului penal „*Infracțiuni contra libertății, cinstei și demnității persoanei*”.

Mai mult, Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel în mod eronat și nemotivat a ajuns la concluzia de a-l recunoaște pe inculpatul Curjuc Vadim vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin (1) Cod penal, fără a motiva decizia luată, menționând doar faptul că în acțiunile inculpatului sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, și anume calitatea specială a subiectului și a victimei. În rest instanța de apel a făcut referire doar la acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată.

Ca urmare, probele acumulate în respectiva cauză nu au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile făcute de instanța de apel sunt formale, premature, care nu rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Instanța de recurs consideră că, persoanele care execută atribuții pur profesionale (*de exemplu, medicii, cadrele didactice, casierii etc.*) nu sunt persoane publice, întrucât îndeplinirea acestor atribuții nu sunt producătoare de efecte juridice (*adică, nu poate da naștere, modifica sau stinge raporturi juridice*). Executând obligațiunile de natură profesională, astfel de persoane nu au cum să apară în postura de persoană publică sau să acționeze cu titlul oficial.

Colegiul penal lărgit ține să remarce că deși legislația națională nu definește noțiunea de persoană care acționează cu titlul oficial, totuși prin persoană care acționează cu titlul oficial trebuie de înțeles persoana care deși nu este o persoană publică și nu este nici o persoană cu funcție de răspundere, nici persoană cu funcție de demnitate publică, însă acționează cu titlul oficial, cum ar fi o persoană publică străină (în sensul prevederii de la alin. (1) art. 123¹ Cod penal) sau un funcționar internațional (în sensul prevederii de la alin. (2) art. 123¹ Cod penal).

Colegiul penal lărgit menționează că, inculpatul Curjuc Vadim care activa în calitate de profesor nu deține calitatea specială a subiectului infracțiunii prevăzute de art. 166¹ Cod penal.

Mai mult, nici în Legea „*cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public*” nr. 158 din 04.07.2008 și nici în „*Clasificatorul unic al funcțiilor publice*”, aprobat prin Legea nr. 155 din 21.07.2011, funcția de profesor nu este încadrată.

Totodată, Colegiul penal lărgit constată că, sentința primei instanțe nu poate fi menținută, deoarece este contradictorie. Dacă în partea descriptivă a sentinței se menționează că, ... *în ședința de judecată nu s-a demonstrat faptul că, Curjuc Vadim ar fi comis această infracțiune...*, temei de achitare prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală, apoi în partea dispozitivă a sentinței, instanța a indicat alt temei și anume „*fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii*”, temei prevăzut de art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală.

Astfel, Colegiul penal lărgit studiind materialele cauzei menționează că, sentința primei instanțe la fel urmează a fi casată.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că, nici prima instanță, nici instanța de apel, nu au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, nu au analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, astfel eronat ajungând la concluziile menționate în hotărârile sale.

În consecință, conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, urmează să caseze sentința primei instanțe și hotărârea instanței de apel, și dispune achitarea lui Curjuc Vadim de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. b) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

admite recursul ordinar declarat de către avocatul Valah Alina în numele inculpatului Curjuc Vadim, casează total sentința Judecătoriei Orhei din 13 mai 2016 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2017, în cauza penală în privința lui *Curjuc Vadim Gheorghe* și dispune achitarea acestuia de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 166¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că, fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este irevocabilă, publicarea integrală la **14 iulie 2017**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu